

opusdei.org

Dopis preláta (8. června 2018)

Formace, která se v Opus Dei nabízí, je určena i pro mladé: aby „byli - dnes i zítra, celý svůj život - křesťanským kvasem v rodinách, ve svých profesích a v celém tom nezměrném poli lidského života“.

08.06.2018

Nejdražší, ať mi Ježíš chrání mé dcery a mé syny!

Blízkost synody biskupů o mládeži a rozlišování povolání mě vede k tomu,

abych vám napsal tyto řádky, a tak vás pozval k obnovenému nasazení v díle svatého Rafaela, které má být pro všechny – slovy sv. Josemaríi – jako „zornička v oku“, protože křesťanská formace mladých je a vždycky bude apoštolskou prioritou Církve, a tudíž i Díla.

„*Ite et vos in vineam meam.* Jděte i vy na mou vinici.“ Těmito Ježíšovými slovy – z podobenství o dělnících na vinici (srov. Mt 20,4) – nadepsal náš Otec *Instrukci k dílu svatého Rafaela*. Uvědomujeme si, že jsou adresována také nám. Víme totiž, že jsme posláni pracovat na té vinici, kterou Pán svěřil našemu Otci a která je nyní v rukách každé z jeho dcer a každého z jeho synů.

Jako bezprostřední cíl této práce toužíme co největší počet mladých formovat k tomu, aby s osobní svobodou a odpovědností, účastni ducha Díla, byli – nyní i v průběhu

života – křesťanským kvasem v rodinách, profesích a v celém nezměrném poli lidského života uprostřed světa. A jako další důsledek této práce nepřestane Pán povolávat ty, které chce (srov. Mk 3,13), aby se přičlenili k Opus Dei.

A také skrze apoštolskou práci jich samotných, dívek a chlapců svatého Rafaela, toužíme být, ve spojení s celou Církví, rozsévači radosti evangelia, která „naplňuje srdce a celý život těch, kdo se setkávají s Ježíšem“¹.

Že tyto holky a tito kluci jsou opravdu výběrem, neznamená nezajímat se o ostatní. Ze sta duší nás jich zajímá sto. Proto, jak nás taky učí náš Otec: „Vaše a moje práce musí být nasměrována – opakuji – ke všem stvořením: k příbuzným, přátelům, sousedům, odpadlým křesťanům, nekřesťanům. Vždycky ve vztazích věrného přátelství a *veritatem*

facientes in caritate, následující a hlásající pravdu evangelia s láskou (Ephes. IV, 15)².

I když dívky a chlapci ze svatého Rafaela nemají formální pouto s Dílem – nejsou věřícími Prelatury – mají účast na jeho duchu a apoštolském dynamismu. Nejsou tedy lidmi, kteří jen přijímají prostředky duchovní formace, ale Dílo cítí jako své vlastní a snaží se aktivně spolupracovat na jeho apoštolském poslání.

Snažme se tedy věnovat naši mysl i čas přípravě aktivit patřících mezi tradiční prostředky této práce (kroužky, rekolekce, katecheze atd.) a uskutečňovat je lidsky i duchovně na úrovni, v pozitivním duchu a lásce k Bohu a k duším, které se zrodily v srdci svatého Josemaríi. A nezapomínat, že apoštolské plody závisí především na Boží milosti.

Víte, že tyto aktivity nejsou nezávislé na mezilidských přátelských vztazích: „Náš Otec nás učil, že tyto práce mají být vždycky předcházeny, provázeny a následovány modlitbou, umrtvováním a osobním vztahem přátelství a důvěry“³.

Přátelství je vynikající lidskou hodnotou, kterou sám Ježíš povýšil na božskou rovinu: „Nazval jsem vás přáteli“ (Jan 15,15). „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život“ (Jan 15,13). Pán se úplně dává. Snažme se jít v jeho šlépějích a nasadit život pro druhé. Apoštolát je vrcholným projevem přátelství. Přátelství se jím neinstrumentalizuje, ale přivádí ke své plnosti.

Prožívat skutečné přátelství, věrné a upřímné⁴, znamená vyjít ze sebe sama. Předpokládá to velkoryse věnovat čas osobním setkáním, při nichž se sdílí radosti, bolesti i naděje

s opravdovým zájmem a vzájemnou náklonností. V tomto prostředí osobního apoštolátu přátelství se otevírají velké možnosti pro spontánnost a vlastní iniciativu každého jednotlivce.

Je také veliká škála pomocných aktivit, které je možné zorganizovat podle potřeb místa a doby a které pomáhají zlepšit formaci lidskou, kulturní atd. u velkého množství mladých lidí, respektují a chrání svobodu každého a pomáhají jim přiblížit se k víře nebo svou formaci a křesťanský život posílit.

Když se nám obtíže zdají být veliké – a to někdy jsou –, obraťme pohled k prvním rokům Díla, kdy byly překážky velmi silné a na které náš Otec po letech vzpomínal těmito slovy: „Tváří v tvář tomu všemu jsme toho měli velmi málo – žádné lidské prostředky a mnoho mladosti, mnoho nezkušenosti a mnoho

naivity –, ale zároveň jsme měli všechno: modlitbu, Boží milost, dobrou náladu a práci, které vždy byly a budou zbraněmi Opus Dei“⁵.

Prosme Pána o světlo, abychom každá a každý z nás viděli, co víc můžeme dělat a co v této práci můžeme dělat lépe, počínaje nadpřirozenými prostředky: modlitbou, obětí, prací proměňovanou v modlitbu. Každý se může též zamyslet, jak v souladu se svým věkem a osobními okolnostmi zlepšit svůj vlastní podíl na rozličných prostředcích apoštolátu s mládeží.

Se vší láskou vám žehná

váš Otec

Řím, 8. června 2018,

o slavnosti Nejsvětějšího Srdce
Ježíšova

1 František, apošt. Exh. *Evangelii gaudium*, 24-XI-2013, č. 1.

2 Sv. Josemaría, *Instrukce*, 8-XII-1941, č. 3.

3 Don Javier, *Dopis* z 28-XI-2002, č. 13.

4 Srov. Sv. Josemaría, *Jít s Kristem*, č. 149.

5 Sv. Josemaría, *Dopis* 7-X-1950, č. 12.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/dopis-prelata-8-cerven-2018/> (03.04.2025)